

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 18. srpna 2023
č. j. MSP-488/2022-ODKA-SPZ/3
Počet listů: 2
Přílohy: 2

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obv. J. K. - stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- trestní spis Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 32 T 90/2021
- trestní spis Okresního soudu v Litoměřicích sp. zn. 1 T 22/2020

Podle § 266 odst. 1, 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám ve prospěch obviněného J. K.

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 3. 2022, č. j. 32 T 90/2021-96.

Související rozhodnutí

1. Rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 17. 3. 2021, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 2. 2022, sp. zn. 6 To 394/2021 byl obv. J. K. za přečiny maření úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, které spáchal dne 29.9.2020, odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců.

Napadené rozhodnutí

2. Rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 3. 2022, č. j. 32 T 90/2021-96 byl J. K. uznán vinným ze spáchání přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku. Za tento trestný čin a za sbíhající se přečiny ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2, písm. a) trestního zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, pro které byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 17. 3. 2021, sp. zn. 1 T 22/2020-264, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 2. 2022, sp. zn. 6 To 394/2021, mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 16 měsíců.
3. Předmětného jednání se obviněný dopustil tím, že:

„v době od 1. 12. 2020 do 8. 1. 2021 (zjevně překlep, správně má být 8. 11. 2021), vyjma úhrad částky 1 500 Kč v červnu 2021, částky 1 000 Kč v srpnu 2021 a částky 2 000 Kč v září 2021, v Ústí nad Labem, ani nikde jinde úmyslně řádně a včas neplnil vyživovací povinnost vůči svým nezletilým dětem, ačkoliv věděl, že je k tomu podle občanského zákoníku povinen, přičemž rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 8. 2015, č. j. 17 P 57/2013-151, který nabyl právní moci dne 16. 9. 2015, mu bylo uloženo přispívat částkou 900 Kč měsíčně ve prospěch nezletilého syna a částkou 600 Kč měsíčně ve prospěch nezletilé dcery, a to se splatností do každého 20. dne v měsíci předem k rukám matky nezletilých, čímž mu za uvedené období vznikl na výživném dluh v částce 12 000 Kč.“
4. Odvolání obviněného bylo zamítnuto usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 4. 2022, č. j. 5 To 125/2022-111, jako opožděné, a odsuzující rozsudek ve všech výrocích nabyl právní moci ke dni 29. 3. 2022.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

5. Podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku platí, že kdo neplní, byť i z nedbalosti, svou zákonnou povinnost vyživovat nebo zaopatřovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok
6. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku platí, že soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
7. Podle § 55 odst. 2 trestního zákoníku platí, že za trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 nebo 2 lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za podmínky, že uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti nebo není naděje, že by pachatele bylo možno napravit jiným trestem.

Posouzení předmětné věci

8. V předmětné věci dodatečně vyšlo najevo, že vinou písařské chyby státního zástupce v podané obžalobě byla nesprávně uvedena doba páchaní trestného činu, na základě které soud ukládal souhrnný trest, když spáchaný skutek byl nesprávně časově ohraničen, tj. skutek byl páchán do 8. 11. 2021, a nikoliv do 8. 1. 2021, jak je chybně uvedeno v napadeném rozhodnutí.
9. Správně tedy měl být toliko ukládán trest samostatný, neboť projednávaný přečin a údajné sbíhající se přečiny byly ve skutečnosti ve vztahu tzv. nepravé recidivy, jelikož aktuálně posuzovaný trestný čin nebyl spáchán dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin.
10. Obviněnému byl tedy uložen trest, který je v rozporu se zákonem, když byl uložen jako trest souhrnný, správně měly být uloženy dva tresty na sobě nezávislé. Uložený nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 16 měsíců rovněž převyšuje trestní sazbu přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, pro který měl být v této věci ukládán samostatný trest.
11. Rovněž mám za to, že v případě ukládání samostatného trestu podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku by odsouzenému neměl být ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody, a to vzhledem k ustanovení § 55 odst. 2 trestního zákoníku, neboť ze spisového materiálu nevyplývá, že by v tomto případě uložení nepodmíněného trestu vyžadovala účinná ochrana společnosti, či že není naděje, že by bylo možno pachatele napravit jiným trestem.
12. Rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 3. 2022, č. j. 32 T 90/2021-96, tak byl v důsledku písařské chyby a následného nesprávného posouzení skutku porušen zákon v ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku v neprospěch obviněného J. K., kterému byl v důsledku tohoto pochybení uložen nezákonný trest.
13. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

14. S ohledem na výše uvedené si dovoluji Nejvyššímu soudu navrhnout, aby:
 - 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 3. 2022, č. j. 32 T 90/2021-96, byl porušen zákon v neprospěch obviněného J. K., v ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku;
 - 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil rozsudek Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 3. 2022, č. j. 32 T 90/2021-96, v celém rozsahu, jakož i další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;
 - 3) podle § 270 odst. 1 trestního řádu přikázal Okresnímu soudu v Ústí nad Labem, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, případně postupoval podle § 271 odst. 1 trestního řádu;

A